I

(Akty jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 139/2004
ze dne 20. ledna 2004
o kontrole spojování podniků
(„Nařízení ES o spojování“)

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zvláště na články 83 a 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [(1)],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu [(2)],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [(3)],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků [(4)] bylo podstatně pozměněno. Vzhledem k tomu, že další změny mají být provedeny, mělo by být v zájmu srozumitelnosti přepracováno.

(2) Vzhledem k tomu, že pro dosažení cílů Smlouvy stanoví čl. 3 odst. 1 písm. g) pro Společenství cíl zavést systém zajišťující, že nebude narušována hospodářská soutěž na vnitřním trhu. Ustanovení čl. 4 odst. 1 Smlouvy stanoví, že činnosti členských států a Společenství mají být prováděny v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží. Tyto zásady jsou nezbytné pro další vývoj vnitřního trhu.

---

[1] Úř. věst. C 20, 28.1. 2003, s. 4.
[2] Stanovisko ze dne 9. října 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
[3] Stanovisko ze dne 24. října 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
[4] Úř. věst. L 395, 30. prosince 1989, s. 1. Opravená verze v Úř. věst. L 257, 21. září 1990, s. 13. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1310/97 (Úř. věst. L 180, 9. července 1997, s.1). Oprava v Úř. věst. L 40, 13. února 1998, s. 17.

(3) Dovršení vnitřního trhu a hospodářské a měnové unie, rozšíření Evropské unie a snížení mezinárodních překážek obchodu a investic nadále povede k významným novým uspořádáním společností, zvláště ve formě spojování podniků.

Komentář [H1]: Je to divné, ale jest tak v 31989R4064, který je tímto předpisem pozměňován.

(4) Taková nová uspořádání jsou žádoucí v míře, v jaké jsou v souladu s požadavky dynamické hospodářské soutěže a mohou posílit konkurenceschopnost evropského průmyslu, zlepšit podmínky hospodářského růstu a zvyšovat životní úroveň uvnitř Společenství.

(5) Je však třeba zajistit, aby proces nového uspořádání společností trvale nenarušil hospodářskou soutěž. Právo Společenství proto musí obsahovat ustanovení o spojování, které by mohlo zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části.

(6) Je proto třeba zvláštního právního nástroje, který by umožnil účinnou kontrolu všech spojování z hlediska jejich účinku na strukturu hospodářské soutěže ve Společenství a který by byl jediným nástrojem na ně se vztahujícím. Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 umožnilo rozvíjet politiku Společenství v této oblasti. Ve světle zkušeností by však toto nařízení nyní mělo být přepracováno do podoby právních předpisů přizpůsobených výzvám integrovanějšího trhu a budoucího rozšíření Evropské unie. V souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality stanovenými v článku 5 Smlouvy, toto nařízení nepřekračuje to, co je nezbytné pro dosažení cíle, kterým je zajistit, aby soutěž na společném trhu nebyla narušována, ve shodě se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží.

(7) Články 85 a 86, ačkoliv se podle judikatury Soudního dvora vztahují na jisté druhy spojování, nejsou dostatečné pro kontrolu všech činností, které se mohou ukázat jako neslučitelné se systémem nenarušené hospodářské soutěže, jak ji stanoví Smlouva. Toto nařízení by proto mělo vycházet nejen z článku 83, ale především z článku 308 Smlouvy, na jehož základě si může Společenství stanovit další pravomoci k činnostem nutným k dosažení svých cílů, včetně pravomocí týkajících se případů spojování na trhu se zemědělskými produkty, uvedenými v příloze I Smlouvy.

(8) Ustanovení tohoto nařízení se mají vztahovat na významné strukturální změny, jejichž tržní dopad přesahuje státní hranice každého členského státu. Taková spojení by obecně měla být přezkoumávána na úrovni Společenství, při použití systému ´jednorázového odbavení´ a v souladu se zásadou subsidiarity. Spojení, na která se nevztahuje toto nařízení, spadají v zásadě do pravomoci členských států.

(9) Rozsah použití tohoto nařízení by měl být stanoven podle zeměpisné oblasti činnosti dotčených podniků a měl by být množstevně omezen tak, aby se vztahoval na ty případy spojování, jež mají význam pro celé Společenství. Komise by měla Radě podávat zprávy o provádění použitelných prahových hodnot a kritérií tak, aby je Rada, postupující podle článku 202 Smlouvy, mohla pravidelně přehodnocovat ve světle získaných zkušeností, stejně tak jako pravidla týkající se postoupení spojení před oznámením. Za tímto účelem členské státy musí poskytnout Komisi statistické údaje, aby jí umožnily připravit její zprávy a možné návrhy na změny. Zprávy a návrhy Komise by měly být založeny na odpovídajících informacích poskytovaných pravidelně členskými státy.

(10) Je vhodné, aby se mělo za to, že spojení s významem pro celé Společenství existuje, pokud společný celkový obrat dotčených podniků přesahuje stanovené prahové hodnoty; tak je tomu, bez ohledu na to, zda podniky provádějící spojení mají své sídlo nebo svoji hlavní oblast činnosti ve Společenství, za předpokladu, že zde provozují podstatnou činnost.

(11) Pravidla, podle kterých se řídí postoupení případů spojování od Komise členským státům a od členských států Komisi, by měla fungovat jako účinný opravný mechanismus ve světle zásady subsidiarity. Tato pravidla chrání odpovídajícím způsobem zájmy členských států týkající se hospodářské soutěže a berou náležitě v úvahu potřebu právní jistoty a zásadu ´jednorázového odbavení´.

(12) Spojování mohou splnit podmínky pro přezkoumání v rámci více vnitrostátních systémů pro kontrolu spojování podniků, pokud nenaplňují prahové hodnoty obratu uvedené v tomto nařízení. Vícenásobná oznámení jedné a též transakce zvyšují právní nejistotu, úsilí a náklady podniků, a mohou vést protichůdným hodnocením. Měl by proto být dále rozvinut systém, pomocí kterého mohou být spojování postoupena dotčenými členskými státy Komisi.

(13) Komise by měla jednat v úzkém a stálém spojení s příslušnými orgány členských států, od nichž získává připomínky a informace.

(14) Komise a příslušné orgány členských států by spolu měly vytvořit síť veřejných orgánů využívajících v úzké spolupráci svých příslušných pravomocí, za pomoci účinných prostředků pro sdílení informací a konzultace, v zájmu toho, aby případ řešil nejvhodnější orgán, ve světle zásady subsidiarity a v zájmu toho, aby bylo zajištěno, že k vícenásobným oznámením daného spojení bude docházet co nejméně. Postoupení spojování členským státům Komisí a Komisi členskými státy by měla probíhat účinným způsobem, kterým se v nejvyšší možné míře zabrání situacím, kdy je spojování předmětem postoupení jak před, tak po oznámení.

(15) Komise by měla mít možnost postoupit členskému státu oznámená spojování s významem pro celé Společenství, která hrozí zásadním narušením hospodářské soutěže na trhu v tomto členském státě, který má veškeré znaky samostatného trhu. Pokud spojení narušuje hospodářskou soutěž na takovém trhu, který nepředstavuje podstatnou část společného trhu, měla by Komise mít povinnost, na základě žádosti, postoupit část případu nebo celý případ dotčenému členskému státu. Členský stát by měl mít možnost postoupit Komisi spojení, které nemá význam pro celé Společenství, avšak ovlivňuje obchod mezi členskými státy a hrozí zásadně narušit hospodářskou soutěž na jeho území. Další členské státy, které jsou rovněž příslušné k přezkoumání daného spojení, by měly mít možnost se k žádosti připojit. V takovém případě, aby bylo možné zajistit účinnost a předvídatelnost systému, by měly být pozastaveny vnitrostátní lhůty do doby, než bude vydáno rozhodnutí týkající se postoupení případu. Komise by měla mít pravomoc spojení přezkoumat a zabývat se jím namísto dožadujícího členského státu nebo dožadujících členských států.

(16) Dotčeným podnikům by měla být dána možnost požadovat postoupení případu Komisi nebo od Komise před oznámením spojení, aby byla dále zvýšena účinnost

systému pro kontrolu spojování v rámci Společenství. V takových případech by se Komise a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly rozhodnout v krátkých a jasně stanovených lhůtách, zda by postoupení Komisi nebo od Komise mělo být provedeno, čímž by byla zajištěna účinnost systému. Na žádost dotčených podniků by měla Komise moci postoupit členskému státu spojení s významem pro celé Společenství, jež by mohlo zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu tohoto členského státu, který má všechny znaky samostatného trhu; po dotčených podnicích by však nemělo být požadováno, aby dokazovaly, že účinky spojení by poškodily hospodářskou soutěž. Spojení by nemělo být postoupeno Komisí členskému státu, který s takovým postoupením vyjádřil nesouhlas. Před oznámením vnitrostátním orgánům by dotčené podniky měly rovněž mít možnost požadovat, aby spojení bez významu pro celé Společenství, které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž alespoň tří členských států, bylo postoupeno Komisi. Takové žádosti o postoupení Komisi před oznámením by byly zvláště vhodné v případech, kdy by narušení hospodářské soutěže vyplývající ze spojení přesáhlo hranice území jednoho členského státu. V případech, kdy je spojení, které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států, před jakýmkoli vnitrostátním oznámením postoupeno Komisi a žádný z členských států příslušných k přezkoumání případu nevyjádří svůj nesouhlas, by Komise měla získat výlučnou příslušnost pro přezkoumání daného spojení, a takové spojení by mělo být považováno za spojení s významem pro celé Společenství. Nicméně členské státy by neměly před oznámením uskutečňovat postoupení Komisi, pokud alespoň jeden příslušný členský stát vyjádří svůj nesouhlas s tímto postoupením.

(17) Komise by měla být výlučně příslušná k použití tohoto nařízení s výhradou přezkoumání jejího rozhodnutí Soudním dvorem.

(18) Členským státům by nemělo být umožněno uplatnit své vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž na spojení s významem pro celé Společenství, pokud toto nařízení nestanoví jinak. Příslušné pravomoci vnitrostátních orgánů by měly být omezeny na případy, kdy bez zásahu Komise by účinná hospodářská soutěž na území členského státu byla pravděpodobně zásadně narušena, a kde zájmy tohoto členského státu na ochraně hospodářské soutěže nemohou být dostatečně ochráněny jinak než tímto nařízením. Dotčené členské státy musejí v takových případech jednat rychle. Toto nařízení nemůže, v důsledku různorodosti vnitrostátních právních předpisů, stanovit jednotnou lhůtu pro přijetí konečných rozhodnutí v rámci vnitrostátního práva.

(19) Kromě toho, výhradním používáním tohoto nařízení na spojení s významem pro celé Společenství není dotčen článek 296 Smlouvy a není bráněno členským státům v přijímání vhodných opatření za účelem ochrany jiných oprávněných zájmů než jsou ty, které sleduje toto nařízení, za předpokladu, že taková opatření jsou slučitelná s obecnými zásadami a ostatními ustanoveními práva Společenství.

(20) Je vhodné definovat pojem spojení takovým způsobem, aby zahrnoval operace přinášející trvalou změnu v kontrole dotčených podniků a tím i ve struktuře trhu. Je proto vhodné zahrnout do oblasti působnosti tohoto nařízení všechny společné podniky vykonávající trvale všechny funkce samostatného hospodářského

subjektu. Navíc je vhodné považovat za jediné spojení operace, které jsou úzce propojeny buď propojením jejich podmínek nebo tím, že mají formu řady transakcí s cennými papíry, které se uskutečňují v krátkém časovém období.

(21) Toto nařízení by mělo být rovněž používáno v případech, kdy dotčené podniky přijmou omezení přímo se vztahující a nezbytná pro uskutečnění spojení. Rozhodnutí Komise prohlašující spojení za slučitelná se společným trhem při použití tohoto nařízení by měla taková omezení zahrnovat automaticky, aniž by Komise musela hodnotit taková omezení v jednotlivých případech. Nicméně, na žádost dotčených soutěžitelů by Komise měla v případech představujících nové nebo nevyřešené otázky vyvolávající skutečnou nejistotu výslovně posoudit, zda omezení přímo souvisí s uskutečněním spojení a je pro toto uskutečnění nezbytné. Případ představuje novou nebo nevyřešenou otázku vyvolávající skutečnou nejistotu, pokud daná otázka není zahrnuta příslušným platným oznámením Komise nebo zveřejněným rozhodnutím Komise.

(22) Opatření, která mají být zavedena pro kontrolu spojování podniků by měla, aniž by byl dotčen čl. 86 odst. 2 Smlouvy, zachovávat zásadu nediskriminace mezi veřejným a soukromým sektorem. Ve veřejném sektoru je tudíž třeba, aby výpočet obratu podniku, účastnícího se spojení, bral v úvahu podniky tvořící hospodářskou jednotku s nezávislou rozhodovací pravomocí, bez ohledu na způsob, kterým je držen kapitál nebo na pravidla správního dohledu, která se na ně vztahují.

(23) Je nezbytné stanovit, zda spojení s významem pro celé Společenství jsou nebo nejsou slučitelná se společným trhem, pokud jde o potřebu zachování a rozvíjení účinné hospodářské soutěže na společném trhu. Při této činnosti musí Komise umístit své hodnocení do obecného rámce dosahování základních cílů uvedených v článku 2 Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 2 Smlouvy o Evropské unii.

(24) Aby bylo možné zajistit systém nenarušené hospodářské soutěže na společném trhu, při podpoře politiky vedené ve shodě se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, musí toto nařízení umožnit účinnou kontrolu všech spojení z hlediska jejich účinku na hospodářskou soutěž ve Společenství. Proto nařízení (EHS) č. 4064/89 stanovilo zásadu, že spojení s významem pro celé Společenství, které vytváří nebo posiluje dominantní postavení, v jehož důsledku je zásadně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, by mělo být prohlášeno na neslučitelné se společným trhem.

(25) S ohledem na důsledky, které mohou mít spojení uskutečněná v rámci struktur oligopolního trhu, je tím více nezbytné uchovat na takových trzích účinnou hospodářskou soutěž. Mnoho oligopolních trhů vykazuje zdravý stupeň hospodářské soutěže. Nicméně, za jistých okolností mohou spojení zahrnující vyloučení významných konkurenčních omezování, které na sebe spojující se strany navzájem vyvíjely, stejně jako snížení konkurenčního tlaku na zbývající soutěžitele, dokonce i při neexistenci pravděpodobnosti koordinace mezi členy oligopolu, vést k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže. Nicméně, soudní orgány Společenství dosud výslovně nevyložily nařízení (EHS) č. 4064/89 jako nařízení požadující, aby spojení zakládající takovéto nekoordinované účinky bylo prohlášeno za neslučitelné se společným trhem. Proto, v zájmu právní jistoty,

by mělo být vyjasněno, že toto nařízení umožňuje účinnou kontrolu všech spojení tím, že stanoví, že jakékoliv spojení, které by mohlo zásadně narušit účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části, by mělo být prohlášeno za neslučitelné se společným trhem. Pojem ´zásadní narušení účinné hospodářské soutěže´ obsažený v čl. 2 odst. 2 a 3 by měl být vykládán jako zahrnující, nad rámec pojmu dominance, pouze účinky spojení poškozující hospodářskou soutěž, které vyplývají z nekoordinovaného chování soutěžitelů, kteří by neměli dominantní postavení na dotčeném trhu.

(26) Významná překážka účinné hospodářské soutěže obecně vyplývá z vytvoření nebo posílení dominantního postavení. V zájmu zachování obecné orientace, kterou je možné odvodit z předešlých rozsudků evropských soudů a rozhodnutí Komise podle nařízení (EHS) č. 4064/89, za současného zachování soudržnosti s kritérii poškození hospodářské soutěže, které jsou aplikovány Komisí a soudy Společenství ve vztahu ke slučitelnosti spojení se společným trhem, by toto nařízení mělo stanovit zásadu, že spojení s významem pro celé Společenství, která by zásadně narušovala hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části, zvláště v důsledku vytvoření nebo posílení dominantního postavení, mají být prohlášena za neslučitelná se společným trhem.

(27) Navíc, kritéria čl. 81 odst. 1 a 3 Smlouvy by se měla vztahovat na společné podniky vykonávající trvale všechny funkce samostatného hospodářského subjektu, do té míry, v jaké má jejich vytvoření za následek značné omezení soutěže mezi podniky, které zůstávají nezávislé.

(28) Za účelem vyjasnění a vysvětlení hodnocení spojení prováděného Komisí podle tohoto nařízení, je vhodné, aby Komise zveřejnila pokyny, které by poskytly spolehlivý ekonomický rámec pro hodnocení spojení za účelem určení, zda mohou nebo nemohou být prohlášena za slučitelná se společným trhem.

(29) Za účelem stanovení dopadu spojení na hospodářskou soutěž na společném trhu, je vhodné zohlednit všechny odůvodněné a pravděpodobné přínosy prokázané příslušným podnikem. Je možné, že přínosy vyplývající ze spojení vyváží dopady na hospodářskou soutěž, a zejména možnou újmu způsobenou spotřebitelům, která by jinak mohla spojením nastat, a že v důsledku toho spojení nebude zásadně narušovat účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení. Komise bude publikovat pokyny k podmínkám, za jakých mohou být přínosy zohledněny při hodnocení spojení.

(30) V případě, že dotčené podniky změní oznámené spojení, zvláště nabídkou závazků v zájmu dosažení slučitelnosti spojení se společným trhem, by Komise měla mít možnost prohlásit spojení, ve změněné podobě, za slučitelné se společným trhem. Takové závazky by měly být přiměřené danému problému hospodářské soutěže a zcela jej vyřešit. Je rovněž vhodné přijmout závazky před zahájením řízení, kdy je problém hospodářské soutěže lehce identifikovatelný a může být snadno odstraněn. Mělo by být výslovně stanoveno, že Komise může ke svému rozhodnutí připojit podmínky a povinnosti tak, aby bylo zajištěno, že dotčené podniky splní své závazky včasným a účinným způsobem tak, aby bylo dosaženo slučitelnosti spojení se společným trhem. V průběhu celého řízení by měla být zajištěna

transparentnost a účinná konzultace členských států, jakož i dotčených třetích stran.

(31) Komise by měla mít k dispozici vhodné nástroje k zajištění prosazení závazků a pro postup v případech, kdy nejsou závazky plněny. V případě nesplnění podmínky připojené k rozhodnutí prohlašujícímu spojení za slučitelné se společným trhem nenastává situace vedoucí ke slučitelnosti spojení se společným trhem a uskutečněné spojení není povoleno Komisí. V důsledku toho, pokud je spojení uskutečněno, mělo by s ním být nakládáno stejně jako s neoznámeným spojením, které bylo uskutečněno bez povolení. Dále, pokud Komise již zjistila, že při nesplnění podmínky by spojení bylo neslučitelné se společným trhem, měla by mít pravomoc přímo nařídit zrušení spojení, za účelem obnovení stavu před spojením. V případě, že není splněna povinnost připojená k rozhodnutí prohlašujícímu spojení za slučitelné se společným trhem, měla by Komise mít možnost zrušit své rozhodnutí. Komise by navíc měla mít možnost uložit odpovídající finanční sankce v případě, kdy nejsou závazky nebo podmínky splněny.

(32) Spojení, které z důvodu omezeného podílu na trhu spojujících se podniků nemůže narušit účinnou hospodářskou soutěž, lze pokládat za slučitelné se společným trhem. Aniž jsou dotčeny články 81 a 82 Smlouvy, existuje náznak v tomto smyslu zejména tam, kde podíl daných podniků na trhu nepřesahuje 25 % na společného trhu nebo jeho podstatné části.

(33) Úkolem Komise by mělo být veškeré rozhodování potřebné ke zjištění, zda spojení s významem pro celé Společenství je či není slučitelné se společným trhem, jakož i rozhodování určené k obnově stavu před uskutečněním spojení, které bylo prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.

(34) Za účelem účinné kontroly by měly mít podniky povinnost předem oznámit své spojení s významem pro celé Společenství po uzavření dohody, oznámení veřejného návrhu na převzetí nebo nabytí kontrolního podílu. Oznámení by rovněž mělo být možné v případech, kdy dotčené podniky přesvědčí Komisi o svém úmyslu uzavřít dohodu pro navrhované spojení a dokáží Komisi, že jejich plán pro dané spojení je dostatečně konkrétní, například na základě dohody o podstatě, protokolu o dohodě, nebo dopisu vyjadřujícího úmysl podepsaného všemi zúčastněnými podniky, nebo, v případě veřejné nabídky, pokud uveřejnily úmysl učinit takovou nabídku, za předpokladu, že by zamýšlená dohoda nebo nabídka měla za následek spojení s významem pro celé Společenství. Uskutečnění spojení by mělo být odloženo do doby, než je Komisí přijato konečné rozhodnutí. Nicméně, tam, kde je to vhodné, by mělo být na žádost dotčených podniků možné udělit výjimku z takového odkladu. Při rozhodování, zda udělit nebo neudělit takovou výjimku by Komise měla brát v úvahu všechny příslušné faktory, jako například povahu a závažnost škody způsobené dotčeným podnikům nebo třetím stranám a hrozbu, kterou spojení představuje pro hospodářskou soutěž. Nicméně, v zájmu právní jistoty musí být v nezbytné míře chráněna platnost transakcí.

(35) Měla by být stanovena lhůta, ve které musí Komise zahájit řízení ohledně oznámeného spojení a lhůta, ve které musí vydat konečné rozhodnutí o

slučitelnosti nebo neslučitelnosti se společným trhem. Tyto lhůty by měly být prodlouženy kdykoliv dotčené podniky nabídnou závazky v zájmu dosažení slučitelnosti spojení se společným trhem, aby bylo možné poskytnout dostatečnou dobu pro analýzu a tržní test těchto nabídek závazků a pro konzultaci členských států, jakož i dotčených třetích stran. Mělo by rovněž být umožněno omezené prodloužení lhůty, ve které Komise musí vydat konečné rozhodnutí tak, aby bylo možné poskytnout dostatečnou dobu pro vyšetřování případu a ověření skutečností a argumentů předložených Komisi.

(36) Společenství dodržuje základní práva a zásady uznávané zejména Chartou základních práv Evropské unie[5] Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a používáno s ohledem na tato práva a zásady.

(37) Již při zahájení řízení musí být dotčeným podnikům uděleno právo na slyšení před Komisí. Členům vedení a dozorčím orgánům a uznaným zástupcům zaměstnanců dotčených podniků a dotčeným třetím stranám musí být rovněž dána příležitost být slyšen.

(38) Za účelem řádného hodnocení spojení by Komise měla mít právo požadovat všechny nezbytné informace a provádět všechna nezbytná šetření v rámci celého Společenství. Za tímto účelem, a v zájmu účinné ochrany hospodářské soutěže, je třeba rozšířit vyšetřovací pravomoci Komise. Komise by zvláště měla mít právo vyslechnout všechny osoby, které by mohly mít k dispozici užitečné informace a zaznamenat učiněná prohlášení.

(39) V průběhu šetření by úředníci pověření Komisí měli mít právo požadovat veškeré informace související s předmětem a účelem šetření. V průběhu šetření by rovněž měli mít právo zapečeťovat, zvláště za okolností, kdy existují rozumné důvody pro podezření, že spojení bylo uskutečněno bez oznámení, že byly Komisi poskytnuty nepřesné, neúplné nebo zavádějící informace, nebo že podniky nebo dotčené osoby nesplnily podmínku nebo závazek uložený rozhodnutím Komise. V každém případě, pečetě by měly být použity pouze za výjimečných okolností, na dobu nezbytně nutnou pro šetření, obvykle nepřesahující 48 hodin.

(40) Aniž by byla dotčena judikatura Soudního dvora, je rovněž užitečné stanovit rozsah kontroly, kterou může vykonávat vnitrostátní soudní orgán při povolování, podle ustanovení vnitrostátního práva a jako bezpečnostní opatření, pomoci od donucovacích orgánů za účelem překonání případného odporu na straně podniku proti šetření, včetně umístění pečetí, nařízenému rozhodnutím Komise. Z judikatury vyplývá, že vnitrostátní soudní orgán může zejména požádat Komisi o další informace, které potřebuje k provedení kontroly a bez nichž by mohl odmítnout povolení. Judikatura rovněž potvrzuje pravomoc vnitrostátních soudů kontrolovat používání vnitrostátních pravidel pro provádění donucovacích opatření. Příslušné orgány členských států by měly aktivně spolupracovat při výkonu vyšetřovacích pravomocí Komise.

(41) Při plnění rozhodnutí Komise nemohou být podniky a dotčené osoby nuceny připustit, že porušily právní předpisy, avšak jsou v každém případě povinny

[5] Úř. věst. C 364, 18. 12. 2000, s. 1.

zodpovědět faktické otázky a poskytnout dokumenty, i když by tyto informace mohly být použity pro dokazování existence takových porušení vůči těmto nebo jiným podnikům a osobám.

(42) V zájmu transparentnosti by všechna rozhodnutí, která nemají pouze procedurální povahu, měla být široce zveřejněna. Při zajišťování zachování práva dotčených podniků na obhajobu a zvláště práva na přístup ke spisu, je nezbytné, aby bylo chráněno obchodní tajemství. Rovněž by měla být zajištěna důvěrnost informací vyměňovaných v síti a s příslušnými orgány třetích zemí.

(43) Dodržování tohoto nařízení by mělo být vynutitelné, pokud je třeba, prostřednictvím pokut a penále. Soudní dvůr by v tomto ohledu měl mít neomezenou soudní pravomoc podle článku 229 Smlouvy.

(44) Podmínky, za kterých jsou uskutečňována ve třetích zemích spojení, jichž se účastní podniky, kteří mají své sídlo nebo hlavní oblast činnosti ve Společenství, by měly být sledovány a měla by být zajištěna možnost Rady udělit Komisi potřebný mandát pro vyjednávání v zájmu zajištění nediskriminačního zacházení pro takové podniky.

(45) Toto nařízení nijak nesnižuje kolektivní práva pracovníků, jež jsou uznávána v dotčených podnicích, zejména s ohledem na jakoukoliv povinnost informovat nebo konzultovat jejich zástupce uznané podle práva Společenství nebo podle vnitrostátního práva.

(46) Komise by měla mít možnost stanovit prováděcí pravidla k tomuto nařízení ve shodě s postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi. Pro přijetí takových prováděcích ustanovení by Komisi měl být nápomocen poradní výbor složený ze zástupců členských států, jak je uvedeno v článku 23.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 5 a článek 22, použije se toto nařízení na všechna spojení s významem pro celé Společenství, jak jsou definována v tomto článku.

2. Spojení má význam pro celé Společenství jestliže:

a) celkový celosvětový obrat všech dotčených podniků přesahuje 5 000 milionů eur, a

b) celkový obrat každého z nejméně dvou dotčených podniků v rámci celého Společenství přesahuje 250 milionů eur,

pokud žádný z dotčených podniků nedosáhne v jednom a témž členském státě více než dvou třetin svého celkového obratu v rámci celého Společenství.

3. Spojení nedosahující prahových hodnot stanovených v odstavci 2 má význam pro celé Společenství jestliže:

a) celkový celosvětový obrat všech dotčených podniků přesahuje 2 500 milionů eur;

b) v každém z nejméně tří členských států celkový obrat všech dotčených podniků přesahuje 100 milionů eur;

c) v každém z nejméně tří členských států uvedených pro účely písmena b) převyšuje celkový obrat každého z nejméně dvou dotčených podniků 25 milionů eur; a

d) celkový obrat v rámci Společenství každého z nejméně dvou dotčených podniků přesahuje 100 milionů eur,

pokud žádný z dotčených podniků nedosáhne v jednom a témž členském státě více než dvou třetin svého celkového obratu v rámci celého Společenství.

4. Na základě statistických údajů, které mohou být pravidelně poskytovány členskými státy, podá Komise do 1. července 2009 zprávu Radě o používání prahových hodnot a kritérií stanovených v odstavcích 2 a 3 a může předložit návrhy podle odstavce 5.

5. V návaznosti na zprávu uvedenou v odstavci 4 a na návrh Komise může Rada kvalifikovanou většinou upravit prahové hodnoty a kritéria uvedená v odstavci 3.

Článek 2

Hodnocení spojení

1. Spojení, na něž se použije toto nařízení, se hodnotí v souladu s cíli tohoto nařízení a následujícími ustanoveními, aby se zjistilo, zda jsou či nejsou slučitelná se společným trhem.

Při tomto hodnocení Komise vezme v úvahu:

a) potřebu zachování a rozvoje účinné hospodářské soutěže na společném trhu, mimo jiné vzhledem ke struktuře všech dotčených trhů a skutečné nebo možné soutěži ze strany podniků majících své sídlo uvnitř nebo mimo Společenství;

b) tržní postavení dotčených podniků a jejich hospodářskou a finanční sílu, stávající alternativy pro dodavatele a uživatele, jejich přístup k dodávkám nebo na trh, právní nebo jiné překážky vstupu na trh, směry vývoje nabídky a poptávky, pokud jde o příslušné zboží a služby, zájmy zprostředkovatelů a konečných spotřebitelů a technický a hospodářský vývoj, je-li to ku prospěchu spotřebitelů a nebrání to hospodářské soutěži.

2. Spojení, které zásadně nenaruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, bude prohlášeno za slučitelné se společným trhem.

3. Spojení, které zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo na jeho podstatné části, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení, bude prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.

4. V míře, v jaké má vytvoření společného podniku zakládající spojení podle článku 3 za svůj cíl nebo následek koordinaci soutěžního chování podniků, které zůstávají nezávislými, bude tato koordinace hodnocena v souladu s kritérii čl. 81 odst. 1 a 3 Smlouvy s cílem zjistit, zda je či není toto spojení slučitelné se společným trhem.

5. V rámci tohoto hodnocení vezme Komise především v úvahu:

– zda si dvě či více mateřských společností ponechává ve významné míře činnosti na stejném trhu jako je trh, na kterém působí společný podnik, nebo na trzích navazujících či předcházejících trhu, na kterém působí společný podnik, nebo na vedlejším trhu s tímto trhem úzce souvisejícím,

– zda koordinace, která je přímým důsledkem vytvoření společného podniku, poskytuje dotčeným podnikům možnost vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části dotčených výrobků či služeb.

Článek 3

Definice spojení

1. Spojení se považuje za vzniklé, jestliže dojde ke změně kontroly na trvalém základě v důsledku:

a) fúze dvou či více původně nezávislých podniků nebo částí podniků, nebo

b) získáním, jednou či více osobami již kontrolujícími nejméně jeden podnik nebo jedním či více podniky, ať již na základě koupě cenných papírů nebo majetku, smlouvy či jiným způsobem, přímé nebo nepřímé kontroly nad celkem nebo částmi jednoho či více podniků.

2. Pro účely tohoto nařízení se kontrola skládá z práv, smluv nebo jiných prostředků, které jednotlivě nebo společně a s ohledem na dané skutečnosti nebo právní předpisy poskytují možnost rozhodujícího vlivu v určitém podniku, zejména:

a) vlastnickými právy nebo právem užívání celého nebo části majetku podniku;

b) právy nebo smlouvami, poskytujícími rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů podniku.

3. Kontrolu získávají osoby nebo podniky, které:

a) mají práva, která vyplývají z dotčených smluv, nebo

b) i když nemají práva vyplývající z těchto smluv, jsou oprávněny tato práva vykonávat.

4. Vytvoření společného podniku plnícího na trvalém základě všechny funkce samostatné hospodářské jednotky zakládá spojení ve smyslu odst. 1 písm. b).

5. Spojení nevzniká, jestliže:

a) úvěrové instituce nebo jiné finanční instituce nebo pojišťovny, jejichž obvyklá činnost zahrnuje úkony a obchodování s cennými papíry na vlastní nebo cizí účet, jsou dočasnými držiteli cenných papírů, které získaly v určitém podniku za účelem jejich dalšího prodeje, pokud na základě těchto cenných papírů nevykonávají hlasovací práva z nich plynoucí, aby určovaly soutěžní chování daného podniku, nebo pokud tato hlasovací práva vykonávají pouze za účelem přípravy prodeje celého podniku nebo jeho části, či jeho majetku, nebo prodeje těchto cenných papírů s tím, že všechny tyto prodeje se uskuteční do jednoho roku ode dne, kdy tyto cenné papíry byly získány; tato lhůta může být na žádost prodloužena Komisí v případech, kdy takové instituce nebo pojišťovny mohou prokázat, že ve stanovené lhůtě nebyl prodej skutečně možný;

b) kontrolu získá osoba na základě právních předpisů členského státu, týkajících se zrušení podniku, konkurzu, platební neschopnosti, zastavení plateb, vyrovnání nebo podobných řízení;

c) úkony uvedené v odst. 1 písm. b) provádějí majetkově propojené společnosti uvedené v čl. 5 odst. 3 Čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností [6], avšak za předpokladu, že hlasovací práva spojená s nabytými podíly jsou vykonávána, zvláště pokud jde o jmenování řídících a dozorčích orgánů podniků, v nichž mají podíly, pouze za účelem zajištění plné hodnoty těchto investic a nikoliv aby bylo přímo či nepřímo ovlivňováno chování těchto podniků v hospodářské soutěži.

Článek 4

Předchozí oznamování spojení a postoupení před oznámením na žádost oznamujících stran

[6] Úř. věst. L 222, 14. 8. 1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněna směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES (Úř. věst. L 178, 17. 7. 2003, s. 16).

1. Spojení s významem pro celé Společenství definovaná v tomto nařízení musí být oznámena Komisi před svým uskutečněním a po uzavření dohody, oznámení veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií nebo nabytí kontrolního podílu.

   Oznámení může být rovněž učiněno, jestliže dotčené podniky prokáží Komisi záměr v dobré víře uzavřít dohodu nebo, v případě veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií, jestliže již veřejně oznámily záměr učinit takovýto návrh, za podmínky že zamýšlená dohoda či nabídka by vedla ke spojení s významem pro celé Společenství.

   Pro účely tohoto nařízení pojem „oznámené spojení“ rovněž zahrnuje zamýšlená spojení oznámená podle druhého pododstavce. Pro účely odstavců 4 a 5 tohoto článku zahrnuje pojem „spojení“ rovněž zamýšlená spojení ve smyslu druhého pododstavce.

2. Spojení, které sestává z fúze ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) nebo ze získání společné kontroly ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b), musí být oznámeno společně účastníky fúze nebo stranami, které společnou kontrolu získaly. Ve všech ostatních případech oznámení učiní osoby nebo podniky, které získaly kontrolu nad jedním nebo více podniky nebo nad jejich částmi.

3. Pokud Komise zjistí, že se na oznámené spojení toto nařízení vztahuje, zveřejní skutečnost, že došlo k tomuto oznámení, přičemž zároveň uvede jména dotčených podniků, jejich zemi původu, povahu spojení a hospodářské oblasti, kterých se týká. Komise vezme v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

4. Před oznámením spojení ve smyslu odstavce 1, osoby nebo podniky podle odstavce 2 mohou informovat Komisi prostřednictvím odůvodněného podání o tom, že spojení může zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu v rámci členského státu, který vykazuje všechny znaky samostatného trhu a mělo by proto být přezkoumáno, zcela nebo zčásti, tímto členským státem.

   Komise postoupí toto podání neprodleně všem členským státům. Členský stát, na nějž se vztahuje odůvodněné podání, vyjádří do 15 pracovních dnů od obdržení podání svůj souhlas nebo nesouhlas se žádostí o postoupení případu. Pokud daný členský stát nepřijme takové rozhodnutí v této lhůtě, má se za to, že souhlasil.

   Jestliže členský stát nevyjádří svůj nesouhlas, Komise, pokud má za to, že takový samostatný trh existuje a že hospodářská soutěž na tomto trhu může být zásadně narušena daným spojením, může rozhodnout o postoupení celého případu nebo jeho části příslušným orgánům daného členského státu za účelem použití jeho vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž.

   Rozhodnutí o postoupení nebo nepostoupení případu podle třetího pododstavce musí být přijato ve lhůtě 25 pracovních dnů od obdržení odůvodněné žádosti Komisí. Komise informuje ostatní členské státy a dotčené osoby nebo podniky o svém rozhodnutí. Pokud Komise nevydá rozhodnutí v této lhůtě, má se za to, že přijala

rozhodnutí o postoupení případu v souladu s podáním učiněným dotčenými osobami nebo podniky.

Jestliže Komise rozhodla, nebo se má za to, že rozhodla, podle třetího a čtvrtého pododstavce, že postoupí celý případ, nepředkládá se žádné oznámení podle odstavce 1 a použijí se vnitrostátní právní předpisy. Ustanovení čl. 9 odst. 6 až 9 se použijí přiměřeně.

5. Pokud jde o spojení definované v článku 3, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1, a které je možné přezkoumat podle vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž nejméně tří členských států, osoby nebo podniky uvedené v odstavci 2 mohou, před jakýmkoli oznámením příslušným orgánům, informovat Komisi prostřednictvím odůvodněného podání o tom, že spojení by mělo být přezkoumáno Komisí.

   Komise postoupí neprodleně takové podání všem členským státům.

   Kterýkoliv členský stát příslušný k přezkoumání spojení podle svých vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž může ve lhůtě 15 pracovních dnů od obdržení odůvodněného podání vyjádřit svůj nesouhlas se žádostí o postoupení případu.

   Jestliže alespoň jeden členský stát vyjádří svůj nesouhlas v souladu s třetím pododstavcem ve lhůtě 15 pracovních dnů, případ nebude postoupen. Komise neprodleně informuje všechny členské státy a dotčené osoby nebo podniky o vyjádření nesouhlasu.

   Jestliže žádný z členských států nevyjádřil svůj nesouhlas v souladu s třetím pododstavcem ve lhůtě 15 pracovních dnů, má se za to, že spojení má význam pro celé Společenství a musí být oznámeno Komisi v souladu s odstavci 1 a 2. V takových případech nepoužije žádný členský stát na spojení své vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž.

6. Komise podá do 1. července 2009 zprávu Radě o používání odstavců 4 a 5. Na základě této zprávy a na návrh Komise může Rada kvalifikovanou většinou upravit odstavce 4 a 5.

Článek 5

Výpočet obratu

1. Celkový obrat ve smyslu tohoto nařízení se skládá z částek nabytých dotčenými podniky v předchozím finančním roce z prodeje výrobků a poskytování služeb spadajících do rámce běžných činností těchto podniků, po odečtení rabatu a daně z přidané hodnoty a jiných daní přímo spojených s obratem. Celkový obrat daného

podniku nezahrnuje prodej výrobků nebo poskytování služeb mezi podniky uvedenými v odstavci 4.

Obrat v rámci Společenství nebo v rámci členského státu zahrnuje výrobky prodané a služby poskytnuté podnikům nebo spotřebitelům uvnitř Společenství nebo případně v daném členském státu.

2. Pokud spojení sestává z nabytí částí jednoho nebo více podniků, bez ohledu na to, zda mají právní subjektivitu či nikoli, bere se v úvahu odchylně od odstavce 1, pokud jde o prodávajícího nebo prodávající, pouze obrat související s částmi, které jsou předmětem spojení.

Avšak dva nebo více úkonů ve smyslu prvního pododstavce, k nimž dojde během dvou let mezi stejnými osobami nebo podniky, se považuje za jedno a totéž spojení, jež vzniklo v den, kdy došlo k poslednímu úkonu.

3. Namísto obratu se použije následující:

a) pro úvěrové instituce a jiné finanční instituce součet následujících příjmových položek, jak jsou definovány směrnicí Rady 86/635/EHS[7], po případném odečtení daně z přidané hodnoty a dalších daní přímo spojených s těmito položkami:

i) příjem z úroků a obdobný příjem;

ii) příjem z cenných papírů:
– příjem z akcií a dalších cenných papírů s variabilním výnosem,
– příjem z majetkových účastí,
– příjem z akcií v dceřinných podnicích;

iii) splatné provize;

iv) čistý zisk z finančních operací;

v) ostatní provozní příjem.

Obrat úvěrové či finanční instituce v rámci Společenství či v rámci členského státu zahrnuje výše definované příjmové položky, které byly obdrženy pobočkou či útvarem této instituce usazeným ve Společenství nebo v daném členském státě.

b) pro pojišťovny hodnota hrubého předepsaného pojistného, které zahrnuje veškeré přijaté a očekávané platby vztahující se k pojistným smlouvám uzavřeným těmito pojišťovnami nebo na jejich účet, včetně vyplaceného zajišťovacího pojistného, a po odpočtu daní a jim podobných příspěvků nebo poplatků předepsaných odkazem na jednotlivé platby pojistného nebo celkovou částku pojistného; pokud jde o čl. 1 odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm b), c) a d) a závěrečnou část čl. 1 odst. 2 a 3, vezme se v úvahu zvlášť hrubé pojistné přijaté od rezidentů Společenství a zvlášť od rezidentů některého členského státu.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, vypočítá se celkový obrat dotčeného podniku ve smyslu tohoto nařízení tak, že se sečtou jednotlivé obraty:

a) dotčeného podniku;

b) těch podniků, ve kterých dotčený podnik, přímo či nepřímo:

   i) vlastní více než polovinu základního kapitálu nebo obchodních aktiv, nebo

   ii) má pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv, nebo

   iii) má pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčích orgánů, správní rady nebo orgánů právně zastupujících podnik, nebo

   iv) má pravomoc řídit záležitosti podniku;

c) těch podniků, které mají v dotčeném podniku práva či pravomoci uvedené v písmenu b);

d) těch podniků, ve kterých podnik uvedený v písmenu c) má práva a pravomoci uvedené v písmenu b);

e) těch podniků, ve kterých dva nebo více podniků uvedených v písmenech a) až d) má společně práva či pravomoci uvedené v písmenu b).

5. V případech, kdy podniky, jichž se týká spojení, mohou dohromady vykonávat práva či pravomoci uvedené v odst. 4 písm. b), při výpočtu obratu dotčených podniků pro účely tohoto nařízení:

a) se nezohlední obrat vyplývající z prodeje výrobků a poskytování služeb mezi tímto společně kontrolovaným podnikem a každým z dotčených podniků nebo dalších podniků spojených s kterýmkoli z nich ve smyslu odst.4 písm. b) až e);

b) se zohlední obrat vyplývající z prodeje výrobků a poskytování služeb mezi tímto společně kontrolovaným podnikem a třetími podniky. Tento obrat se rozdělí rovnoměrně mezi dotčené podniky.

Článek 6

Přezkoumání oznámení a zahájení řízení

1. Komise přezkoumá oznámení, jakmile ho obdrží.

a) Pokud dojde k názoru, že oznámené spojení nespadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, zaznamená toto zjištění formou rozhodnutí.

b) Pokud zjistí, že oznámené spojení, ačkoliv spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, nevyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem, rozhodne, že proti němu nevznese námitky, a prohlásí je za slučitelné se společným trhem.

Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytné pro uskutečnění spojení.

c) Aniž je dotčen odstavec 2, jestliže Komise zjistí, že oznámené spojení spadá do působnosti tohoto nařízení a vyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem, zahájí řízení. Aniž je dotčen článek 9, takovéto řízení bude ukončeno rozhodnutím podle čl. 8 odst. 1 až 4, pokud ovšem dotčené podniky neprokáží ke spokojenosti Komise, že od spojení upustily.

2. Pokud Komise zjistí, že v návaznosti na změnu provedenou dotčenými podniky oznámené spojení již nevyvolává vážné pochybnosti ve smyslu odst. 1 písm c), prohlásí spojení za slučitelné se společným trhem podle odst. 1 písm b).

Komise může ke svému rozhodnutí podle odst. 1 písm. b) připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem.

3. Komise může zrušit rozhodnutí, které přijala podle odst. 1 písm. a) nebo b), jestliže:

a) je toto rozhodnutí založeno na nesprávných informacích, za které je zodpovědný jeden z podniků, nebo bylo získáno podvodem,

nebo

b) dotčené podniky poruší povinnost připojenou k tomuto rozhodnutí.

4. V případech uvedených v odstavci 3 může Komise přijmout rozhodnutí podle odstavce 1, aniž by byla vázána lhůtami uvedenými v čl. 10 odst. 1.

5. Komise neprodleně oznámí své rozhodnutí dotčeným podnikům a příslušným orgánům členských států.

Článek 7

Odklad uskutečňování spojení

1. Spojení s významem pro celé Společenství odpovídající definici v článku 1 nebo spojení, které má být přezkoumáno Komisí podle čl. 4 odst. 5, nesmí být uskutečněno

ani před jeho oznámením ani před jeho prohlášením za slučitelné se společným trhem rozhodnutím podle čl. 6 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 1 nebo 2, nebo na základě domněnky podle čl. 10 odst. 6.

2. Odstavec 1 nebrání uskutečnění veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií nebo sledu operací s cennými papíry, včetně těch převoditelných do jiných cenných papírů, přijatých k obchodování na trhu jakým je burza cenných papírů, v jejichž důsledku je od rozdílných prodávajících získána kontrola ve smyslu článku 3, za podmínky že:

a) spojení je neprodleně oznámeno Komisi podle článku 4; a

b) nabyvatel nevykonává hlasovací práva spojená s těmito cennými papíry nebo tak činí pouze s cílem zachovat plnou hodnotu svých investic na základě výjimky udělené Komisí podle odstavce 3.

3. Komise může na základě žádosti udělit výjimku z povinností uložených v odstavcích 1 a 2. Žádost o udělení výjimky musí být odůvodněná. Při rozhodování o této žádosti vezme Komise v úvahu mimo jiné dopady odkladu uskutečňování spojení na jeden nebo více podniků, kterých se spojení týká, nebo na třetí stranu a hrozbu pro hospodářskou soutěž představovanou tímto spojením. Takováto výjimka může být podmíněna splněním podmínek a povinností zajišťujících podmínky účinné hospodářské soutěže. O výjimku je možné požádat a může být udělena kdykoliv, ať již před oznámením či po uskutečnění transakce.

4. Platnost jakékoli transakce uskutečněné v rozporu s odstavcem 1 závisí na rozhodnutí přijatém podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo čl. 8 odst. 1, 2 nebo 3 nebo na základě domněnky podle čl. 10 odst. 6.

Tento článek nicméně nemá žádný vliv na platnost transakcí s cennými papíry, včetně cenných papírů převoditelných na jiné cenné papíry, přijatých k obchodování na trhu jakým je burza cenných papírů, ledaže kupující a prodávající věděli nebo měli vědět, že daná transakce je uskutečněná v rozporu s odstavcem 1.

Článek 8

Rozhodovací pravomoci Komise

1. Jestliže Komise zjistí, že oznámené spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2 a, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, kritéria stanovená čl. 81 odst. 3 Smlouvy, vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za slučitelné se společným trhem.

Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytná pro uskutečnění spojení.

2. Jestliže Komise zjistí, že v návaznosti na změnu provedenou dotčenými soutěžiteli oznámené spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 2 a, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, kritéria stanovená čl. 81 odst. 3 Smlouvy, vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za slučitelné se společným trhem.

Komise může ke svému rozhodnutí připojit podmínky a povinnosti s cílem zajistit, aby dotčené podniky splnily závazky učiněné vůči Komisi za účelem zajištění slučitelnosti daného spojení se společným trhem.

Rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné je považováno za vztahující se rovněž na omezení přímo související a nezbytné pro uskutečnění spojení.

3. Jestliže Komise zjistí, že spojení splňuje kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3 nebo, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, nesplňuje kritéria stanovená čl. 81 odst. 3 Smlouvy, vydá rozhodnutí prohlašující toto spojení za neslučitelné se společným trhem.

4. Jestliže Komise zjistí, že spojení:

a) již bylo uskutečněno a že toto spojení bylo prohlášeno za neslučitelné se společným trhem, nebo

b) bylo uskutečněno v rozporu s podmínkou připojenou k rozhodnutí přijatému podle odstavce 2, které zjistilo, že při absenci této podmínky by spojení splňovalo kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3 nebo, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, by nesplňovalo kritéria stanovená v čl. 81 odst. 3 Smlouvy,

může Komise:

- nařídit, aby dotčené podniky spojení zrušily, zejména prostřednictvím zrušení fúze nebo odprodeje všech nabytých akcií nebo majetku, tak aby byla obnoven stav existující před uskutečněním spojení. V případech, kdy obnovení takového stavu není možné prostřednictvím zrušení spojení, může Komise přijmout jakákoliv jiná opatření, která jsou přiměřená pro dosažení takovéhoto obnovení v co největší možné míře,

- nařídit jakékoliv jiné přiměřené opatření s cílem zajistit, aby dotčené podniky zrušily spojení nebo přijaly jiná opatření za účelem obnovy stavu před uskutečněním spojení, tak jak je to vyžadováno v jejím rozhodnutí.

V případech spadajících pod ustanovení písmene a) prvního pododstavce mohou tato opatření být uložena buď v rozhodnutí na základě odstavce 3 nebo prostřednictvím samostatného rozhodnutí.

5. Komise může přijmout předběžná opatření přiměřená pro obnovení či zachování podmínek účinné hospodářské soutěže, jestliže spojení:

a) bylo uskutečněno v rozporu s článkem 7 a žádné rozhodnutí o slučitelnosti tohoto spojení se společným trhem dosud nebylo přijato;

b) bylo uskutečněno v rozporu s podmínkou připojenou k rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo odstavce 2 tohoto článku;

c) již bylo uskutečněno a je prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.

6. Komise může zrušit rozhodnutí, které přijala podle odstavců 1 nebo 2, jestliže:

a) prohlášení slučitelnosti je založeno na nesprávných informacích, za které je zodpovědný některý z podniků, nebo bylo získáno podvodem, nebo

b) dotčené podniky poruší povinnost připojenou k tomuto rozhodnutí.

7. Komise může přijmout rozhodnutí podle odstavců 1 až 3, aniž by byla vázána lhůtami uvedenými v čl. 10 odst. 3, v případech kdy:

a) zjistí, že spojení bylo uskutečněno

i) v rozporu s podmínkou připojenou k rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. b), nebo

ii) v rozporu s podmínkou připojenou k rozhodnutí podle odstavce 2 a v souladu s čl. 10 odst. 2, které konstatovalo, že při absenci této podmínky by dané spojení vyvolávalo vážné pochybnosti o své slučitelnosti se společným trhem, nebo

b) rozhodnutí bylo zrušeno podle odstavce 6.

8. Komise neprodleně oznámí své rozhodnutí dotčeným podnikům a příslušným orgánům členských států.

Článek 9

Postoupení příslušným orgánům členského státu

1. Komise může rozhodnutím, které je neprodleně oznámeno dotčeným podnikům a příslušným orgánům ostatních členských států, postoupit oznámené spojení příslušným orgánům dotčeného členského státu za následujících podmínek.

2. Ve lhůtě 15 pracovních dnů od data přijetí kopie oznámení může členský stát, z vlastního popudu nebo na základě výzvy Komise, informovat Komisi, která informuje dotčené podniky, o tom, že:

a) spojení hrozí zásadně narušit hospodářskou soutěž na trhu v rámci tohoto členského státu, který vykazuje všechny znaky samostatného trhu, nebo

b) spojení narušuje hospodářskou soutěž na trhu v rámci tohoto členského státu, který vykazuje všechny znaky samostatného trhu a který netvoří podstatnou část společného trhu.

3. Jestliže Komise usoudí, že vzhledem k dotčenému trhu výrobků nebo služeb a k zeměpisnému referenčnímu trhu ve smyslu odstavce 7 existuje takovýto samostatný trh a takováto hrozba, pak buď:

a) se bude sama případem zabývat v souladu s tímto nařízením; nebo

b) postoupí celý případ nebo jeho část příslušnému orgánu dotčeného členského státu za účelem použití vnitrostátních právních předpisů tohoto státu.

Jestliže nicméně Komise usoudí, že takovýto samostatný trh nebo hrozba neexistují, přijme rozhodnutí v tomto smyslu určené dotčenému členskému státu a bude se sama případem zabývat v souladu s tímto nařízením.

V případech, kdy členský stát informuje Komisi v souladu s odst. 2 písm. b), že spojení narušuje hospodářskou soutěž na samostatném trhu na jeho území, který netvoří podstatnou část společného trhu, Komise postoupí celý případ nebo jeho část týkající se dotčeného samostatného trhu, jestliže usoudí, že takovýto samostatný trh je ovlivněn.

4. Rozhodnutí o postoupení či nepostoupení podle odstavce 3 bude přijato:

a) obvykle ve lhůtě stanovené čl. 10 odst. 1 druhým pododstavcem, v případě že Komise nezahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. b); nebo

b) ve lhůtě nejvýše 65 pracovních dnů od oznámení dotčeného spojení, v případě že Komise již zahájila řízení podle čl. 6 odst. 1 písm. c), aniž by učinila přípravné kroky k přijetí nezbytných opatření podle čl. 8 odst. 2, 3 nebo 4 pro zachování či obnovení účinné hospodářské soutěže na dotčeném trhu.

5. Jestliže ve lhůtě 65 pracovních dnů uvedené v odst. 4 písm. b) Komise, i přes upomínku ze strany dotčeného členského státu, nepřijala rozhodnutí o postoupení či odmítnutí postoupení v souladu s odstavcem 3, ani neučinila přípravné kroky uvedené v odst. 4 písm. b), má se za to, že přijala rozhodnutí o postoupení případu dotčenému členskému státu v souladu s odst. 3 písm. b).

6. Příslušný orgán dotčeného členského státu o případu rozhodne bez zbytečného prodlení.

Ve lhůtě 45 pracovních dnů od postoupení ze strany Komise bude příslušný orgán dotčeného členského státu informovat dotčené podniky o výsledku předběžného posouzení z hlediska hospodářské soutěže a případných dalších krocích, které navrhuje. Dotčený členský stát může ve výjimečných případech přerušit tuto lhůtu, jestliže mu nebyly dotčenými podniky poskytnuty nezbytné informace podle ustanovení jeho vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž.

Jestliže je podle vnitrostátního práva vyžadováno oznámení, lhůta 45 pracovních dní začne běžet pracovním dnem následujícím po dni, kdy příslušný orgán tohoto členského státu obdržel úplné oznámení.

7. Zeměpisný referenční trh je tvořen oblastí, ve které dotčené podniky působí v rámci poptávky po či nabídky výrobků a služeb, ve které jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně homogenní a kterou lze odlišit od sousedních oblastí zejména z toho důvodu, že podmínky hospodářské soutěže jsou v těchto oblastech znatelně odlišné. Toto posouzení by mělo vzít v úvahu především povahu a vlastnosti dotčených výrobků a služeb, existenci překážek vstupu, preference spotřebitelů, podstatné rozdíly mezi podíly na trhu soutěžitelů mezi dotčenou oblastí a sousedními oblastmi a podstatné rozdíly v cenách.

8. Při použití ustanovení tohoto článku může dotčený členský stát přijmout pouze opatření, která jsou nezbytně nutná pro zachování či obnovení účinné hospodářské soutěže na dotčeném trhu.

9. V souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy se může jakýkoli členský stát odvolat k Soudnímu dvoru a především požadovat použití článku 243 Smlouvy za účelem použití svých vnitrostátních právních předpisů pro hospodářskou soutěž.

Článek 10

Lhůty pro zahájení řízení a pro rozhodnutí

1. Aniž by byl dotčen čl. 6 odst. 4, rozhodnutí uvedená v čl. 6 odst. 1 musí být přijata nejdéle ve lhůtě 25 pracovních dní. Tato lhůta začíná běžet první pracovní den, který následuje po dni přijetí oznámení nebo, pokud informace, které mají být dodány s oznámením jsou neúplné, první pracovní den, který následuje po dni přijetí úplných informací.

   Tato lhůta bude prodloužena na 35 pracovních dní v případě, že Komise obdrží žádost od členského státu v souladu s čl. 9 odst. 2 nebo jestliže dotčené podniky nabídnou v souladu s čl. 6 odst. 2 závazky za účelem zajištění slučitelnosti spojení se společným trhem.

2. Rozhodnutí podle čl. 8 odst. 1 nebo 2, která se týkají oznámených spojení, budou přijata jakmile se bude jevit, že vážné pochybnosti uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c) byly odstraněny, zejména v důsledku změn přijatých dotčenými podniky, a nejpozději ve lhůtě stanovené v odstavci 3.

3. Aniž by byl dotčen čl. 8 odst. 7, rozhodnutí na základě čl. 8 odst. 1 až 3 týkající se oznámených spojení budou přijata ve lhůtě, která nebude delší než 90 pracovních dní od data zahájení řízení. Tato lhůta bude prodloužena na 105 pracovních dní v případech, kdy dotčení soutěžitelé nabídnou závazky v souladu s čl. 8 odst. 2 druhým pododstavcem, za účelem zajištění slučitelnosti spojení se společným trhem, pokud tyto závazky nebyly nabídnuty později než 55 pracovních dní po zahájení řízení.

   Lhůty stanovené v prvním pododstavci budou rovněž prodlouženy, jestliže oznamující strany o to požádají nejpozději 15 pracovních dní po zahájení řízení na základě čl. 6 odst. 1 písm. c). Oznamující strany mohou podat pouze jednu takovou žádost. Podobně, kdykoliv po zahájení řízení, mohou být lhůty stanovené prvním pododstavcem rozšířeny Komisí po dohodě s oznamujícími stranami. Celkové trvání jakýchkoli prodloužení učiněných na základě tohoto pododstavce nepřekročí 20 pracovních dní.

4. Lhůty stanovené odstavci 1 a 3 budou výjimečně pozastaveny tam, kde vzhledem k okolnostem, za něž je odpovědný jeden z podniků účastnících se spojení, Komise musela požádat o informace rozhodnutím na základě článku 11 nebo nařídit šetření rozhodnutím na základě článku 13.

   První pododstavec se rovněž použije na lhůtu uvedenou v článku 9 odst. 4 písm. b).

5. V případech, kdy Soudní dvůr svým rozsudkem zruší celé nebo část rozhodnutí Komise, které podléhá lhůtě stanovené tímto článkem, spojení bude Komisí znovu přezkoumáno za účelem přijetí rozhodnutí na základě čl. 6 odst. 1.

   Spojení bude znovu přezkoumáno ve světle aktuálních tržních podmínek.

   Oznamující strany neprodleně předloží nové oznámení nebo doplní původní oznámení v případě, že se původní oznámení stává neúplným z důvodu nastalých změn v tržních podmínkách nebo v poskytnutých informacích. Tam kde žádné takové změny nejsou, strany neprodleně tuto skutečnost potvrdí.

   Lhůty stanovené v odstavci 1 začnou běžet v první pracovní den následující po dni přijetí úplných informací v novém oznámení, doplněném oznámení nebo potvrzení ve smyslu třetího pododstavce.

   Druhý a třetí pododstavec budou použity rovněž v případech uvedených v čl. 6 odst. 4 a čl. 8 odst. 7.

6. Jestliže Komise nepřijala rozhodnutí v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nebo čl. 8 odst. 1, 2 nebo 3 ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 a 3, spojení bude považováno za slučitelné se společným trhem, aniž by byl dotčen článek 9.

Článek 11

Žádosti o informace

1. Aby mohla vykonávat povinnosti svěřené jí tímto nařízením, může Komise, prostřednictvím prosté žádosti nebo rozhodnutí, žádat osoby uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b) a podniky nebo sdružení podniků, aby poskytly veškeré nezbytné informace.

2. Při zaslání prosté žádosti o informace osobě, podniku nebo sdružení podniků, Komise uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány a stanoví lhůtu ve které musí být tyto informace poskytnuty, a současně uvede sankce stanovené článkem 14 za poskytnutí nepřesných nebo zavádějících informací.

3. V případě, že Komise žádá osobu, podnik nebo sdružení podniků o poskytnutí informací rozhodnutím, uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány a stanoví lhůtu, ve které musí být informace poskytnuty. Rovněž upozorní na sankce upravené článkem 14 a upozorní na nebo uloží sankce uvedené v článku 15. Rovněž upozorní na právo nechat rozhodnutí přezkoumat Soudním dvorem.

4. Vlastnící podniků nebo jejich zástupci a, v případě právnických osob, společností, firem, nebo sdružení bez právní subjektivity, osoby pověřené jejich zastupováním ze zákona nebo na základě jejich stanov, dodají požadované informace jménem dotčených podniků. Osoby náležitě zmocněné mohou dodat informace jménem svých klientů. Ti zůstávají plně zodpovědní pokud jsou dodané informace neúplné, nesprávné nebo zavádějící.

5. Komise bez odkladu předá kopii každého rozhodnutí přijatého na základě odstavce 3 příslušným orgánům členského státu na jehož území se nachází bydliště osoby nebo sídlo podniku nebo sdružení podniků, a příslušnému orgánu členského státu, jehož území je ovlivněno. Na výslovnou žádost příslušného orgánu členského státu Komise poskytne rovněž tomuto orgánu kopie prostých žádostí o informace týkající se oznámeného spojení.

6. Na žádost Komise poskytnou vlády a příslušné orgány členských států Komisi veškeré informace nezbytné pro plnění jejích povinností podle tohoto nařízení.

7. Za účelem splnění povinností svěřených jí na základě tohoto nařízení, může Komise vyslechnout každou fyzickou nebo právnickou osobu, která s výslechem souhlasí, za účelem shromáždění informací týkajících se předmětu vyšetřování. Na začátku výslechu, který může být veden telefonicky nebo jinými elektronickými prostředky, Komise uvede právní základ a účel výslechu.

   Jestliže výslech není prováděn v prostorách Komise nebo telefonem či jinými elektronickými prostředky, Komise o něm předem informuje příslušný orgán členského státu, na jehož území se výslech uskuteční. Pokud příslušný orgán

členského státu o to požádá, úředníci tohoto orgánu mohou asistovat úředníkům a jiným osobám pověřeným Komisí vedením výslechu.

Článek 12

Šetření prováděná orgány členských států

1. Na žádost Komise provedou příslušné orgány členských států šetření, která Komise považuje za nezbytná podle čl. 13 odst. 1 nebo které nařídila rozhodnutím podle čl. 13 odst. 4. Úředníci příslušných orgánů členských států, kteří jsou zodpovědní za provedení těchto šetření, a rovněž osoby jimi zmocněné nebo jmenované, vykonávají své pravomoci v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Pokud o to požádá Komise nebo příslušný orgán členského státu, na jehož území se má šetření provést, mohou úředníkům dotčeného orgánu asistovat úředníci a ostatní doprovázející osoby zmocněné Komisí.

Článek 13

Pravomoci Komise při šetření

1. Za účelem vykonávání povinností stanovených jí tímto nařízením, může Komise provádět veškeré nezbytná šetření v podnicích a sdružení podniků.

2. Úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí k provedení šetření mají tyto pravomoci:

   a) vstupovat do všech prostor, na pozemky a do dopravních prostředků podniků a sdružení podniků;

   b) kontrolovat účetní knihy a jiné obchodní záznamy, bez ohledu na to, v jaké formě jsou uchovávány;

   c) pořizovat nebo získávat v jakékoliv formě kopie nebo výpisy z těchto knih nebo záznamů;

   d) zapečetit veškeré podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro šetření;

   e) žádat každého zástupce nebo zaměstnance podniku nebo sdružení podniků o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu šetření a odpovědi zaznamenávat.

3. Úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí k provedení šetření vykonávají své pravomoci na základě písemného pověření, které upřesňuje předmět a účel šetření a sankce stanovené v článku 14 za poskytnutí účetních knih nebo jiných obchodních záznamů, které jsou neúplné, nebo kde odpovědi na žádané otázky podle odstavce 2

tohoto článku jsou nepřesné nebo zavádějící. V řádném čase před šetřením Komise oznámí šetření příslušnému orgánu členského státu na jehož území má být šetření provedeno.

4. Od podniků nebo sdružení podniků se žádá, aby se podřídily šetřením, která jsou nařízena rozhodnutím Komise. Rozhodnutí upřesňuje předmět a účel šetření, stanoví datum, kdy má být šetření zahájeno, a uvádí sankce stanovené články 14 a 15 a právo podniku odvolat se proti rozhodnutí k Soudnímu dvoru. Komise přijme takové rozhodnutí po konzultaci příslušného orgánu členského státu, na jehož území bude šetření provedeno.

5. Úředníci a osoby zmocněné nebo jmenované příslušným orgánem členského státu, na jehož území se má šetření provést, budou na žádost tohoto orgánu nebo Komise aktivně asistovat úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám zmocněným Komisí. Za tímto účelem jsou vybaveni pravomocemi uvedenými v odstavci 2.

6. Pokud úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí shledají, že podnik odporuje šetření, včetně zapečetění obchodních prostor, účetních knih nebo záznamů, nařízené na základě tohoto článku, příslušný členský stát jim poskytne nezbytnou pomoc, a tam, kde je to přiměřené, požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, tak, aby jim umožnil provést šetření.

7. Jestliže pomoc stanovená v odstavci 6 vyžaduje podle vnitrostátních právních předpisů soudní schválení, musí být o toto schválení požádáno. O tento souhlas může být také požádáno jako o preventivní opatření.

8. V případech, kdy je požádáno o souhlas uvedený v odstavci 7, vnitrostátní soudní orgán zajistí, aby rozhodnutí Komise bylo ověřené a aby předpokládaná donucovací opatření nebyla svévolná ani nadměrná s ohledem na předmět šetření. Při kontrole přiměřenosti donucovacích opatření může vnitrostátní soudní orgán požádat Komisi, přímo nebo prostřednictvím příslušného orgánu členského státu, o podrobné vysvětlení týkající se předmětu šetření. Vnitrostátní soudní orgán však nemůže zpochybňovat nezbytnost šetření ani požadovat, aby mu byly poskytnuty informace ze záznamů Komise. Zákonnost rozhodnutí Komise může být přezkoumána pouze Soudním dvorem.

Článek 14

Pokuty

1. Komise může rozhodnutím uložit osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. b), podnikům nebo sdružením podniků pokuty až do výše 1% celkového obratu dotčeného podniku nebo sdružení podniků ve smyslu článku 5 pokud, úmyslně nebo z nedbalosti:

a) poskytnou nesprávnou nebo zavádějící informaci v podání, potvrzení, oznámení nebo jeho doplnění podle článku 4, čl. 10 odst. 5 nebo čl. 22 odst. 3;

b) poskytnou nesprávnou nebo zavádějící informaci v odpovědi na žádost učiněnou na základě čl. 11 odst. 2;

c) v odpovědi na žádost učiněnou rozhodnutím přijatým na základě čl. 11 odst. 3 poskytnou nesprávnou, neúplnou nebo zavádějící informaci nebo neposkytnou informaci v rámci požadované lhůty;

d) v průběhu šetření podle článku 13 předloží požadované účetní knihy nebo jiné obchodní záznamy v neúplné formě nebo se odmítnou podřídit šetření nařízenému rozhodnutím přijatým na základě čl. 13 odst. 4;

e) v odpovědi na dotazy položené v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. e):

- poskytnou nepřesnou nebo zavádějící odpověď;
- neopraví ve lhůtě stanovené Komisí nepřesné, neúplné nebo zavádějící odpovědi poskytnuté zaměstnancem, nebo
- neposkytnou nebo odmítnou poskytnout úplné odpovědi na otázky týkající se předmětu a účelu šetření nařízeného rozhodnutím přijatým podle čl. 13 odst. 4;

f) byly porušeny pečetě připevněné úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými Komisí v souladu s čl. 13 odst. 2 písm. d).

2. Komise může rozhodnutím uložit osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo dotčeným podnikům pokuty až do výše 10% celkového obratu dotčeného podniku ve smyslu článku 5 osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. b) nebo dotčeným podnikům, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

   a) neoznámí spojení v souladu s článkem 4 nebo čl. 22 odst. 3 před jeho uskutečněním, ledaže je jim to výslovně povoleno čl. 7 odst. 2 nebo rozhodnutím učiněným na základě čl. 7 odst. 3;

   b) uskuteční spojení v rozporu s článkem 7;

   c) uskuteční spojení prohlášené za neslučitelné se společným trhem rozhodnutím podle čl. 8 odst. 3 nebo nepřijmou opatření nařízená rozhodnutím podle čl. 8 odst. 4 nebo 5;

   d) nesplní podmínku nebo povinnost uloženou rozhodnutím podle čl. 6 odst. 1 písm. b), čl. 7 odst. 3 nebo čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce.

3. Při stanovení výše pokuty bude zohledněna povaha, závažnost a délka trvání porušení těchto ustanovení.

4. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 1, 2 a 3 nemají trestněprávní povahu.

Článek 15

Penále

1. Komise může rozhodnutím uložit osobám uvedeným v čl. 3 odst. 1 písm. b), podnikům nebo sdružením podniků, penále až do výše 5% průměrného denního celkového obratu dotčeného podniku nebo sdružení podniků ve smyslu článku 5 za každý pracovní den zpoždění, počítaný ode dne stanoveného v rozhodnutí, aby je přinutila:

   a) poskytnout úplné a správné informace, které si vyžádala rozhodnutím přijatým podle čl. 11 odst. 3;

   b) podřídit se šetření nařízenému rozhodnutím přijatým podle čl. 13 odst. 4;

   c) splnit povinnost uloženou rozhodnutím přijatým podle čl. 6 odst. 1 písm. b), čl. 7 odst. 3 nebo čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce, nebo

   d) přijmout všechna opatření nařízená rozhodnutím podle čl. 8 odst. 4 nebo 5.

2. Jestliže osoby uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b), podniky nebo sdružení podniků splnily povinnost pro jejíž splnění bylo penále uloženo, Komise může stanovit konečnou částku penále nižší, než která by vyplývala z původního rozhodnutí.

Článek 16

Přezkoumání Soudním dvorem

Soudní dvůr má neomezenou pravomoc ve smyslu článku 172 Smlouvy přezkoumat rozhodnutí, kterými Komise stanovila pokutu nebo penále; má právo zrušit, snížit nebo zvýšit uložené pokuty nebo penále.

Článek 17

Služební tajemství

1. Informace získané v důsledku použití článků 11, 12, 13 a 18 smějí být použity pouze pro účely příslušné žádosti, kontroly nebo slyšení.

2. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 3 a články 18 a 20, Komise a příslušné orgány členských států, jejich úředníci a jiní pracovníci a jiné osoby pracující pod dohledem těchto orgánů stejně jako úředníci a státní zaměstnanci jiných orgánů členských států nesmí

sdělovat žádné informace získané použitím tohoto nařízení, které spadají pod závazek služebního tajemství.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání zveřejnění obecných informací nebo přehledů, které neobsahují informace týkající se konkrétních podniků nebo sdružení podniků.

Článek 18

Slyšení stran a třetích osob

1. Před přijetím jakéhokoliv rozhodnutí podle čl. 6 odst. 3, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 2 až 6 a článků 14 a 15, Komise poskytne dotčeným osobám, podnikům a sdružením podniků možnost, aby v každém stadiu řízení, až do konzultace s poradním výborem, vyjádřily své stanovisko k námitkách jež jsou proti nim vzneseny.

2. Odchylně od odstavce 1 může být prozatímně přijato rozhodnutí podle čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 5 aniž by dotčeným osobám, podnikům nebo sdružení podniků byla dána možnost předem vyjádřit své stanovisko, za předpokladu, že Komise jim dá tuto příležitost co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí.

3. Komise musí založit svůj názor pouze na námitkách, ke kterým strany mohly předložit své připomínky. V řízení musí být plně dodržováno právo na obhajobu. Nahlížet do spisu musí být umožněno přinejmenším přímo zúčastněným stranám s tím, že musí být chráněn oprávněný zájem podniků na zachování jejich obchodního tajemství.

4. Pokud to Komise nebo příslušné orgány členských států pokládají za nutné, mohou také vyslechnout jiné fyzické nebo právnické osoby. Fyzické nebo právnické osoby, které prokážou oprávněný zájem, a zejména členové správních nebo řídících orgánů dotčených podniků, nebo uznaní zástupci jejich zaměstnanců, mají právo být slyšeni na základě své žádosti.

Článek 19

Spolupráce s orgány členských států

1. Komise zašle příslušným orgánům členských států kopie oznámení do tří pracovních dnů a co nejdříve pak kopie nejdůležitějších dokumentů předložených Komisi nebo jí vystavených podle tohoto nařízení. Mezi tyto dokumenty patří rovněž závazky nabídnuté Komisi dotčenými soutěžiteli s cílem zajistit slučitelnost spojení se společným trhem podle čl. 6 odst. 2 nebo čl. 8 odst. 2 druhého pododstavce.

2. V řízeních uvedených v tomto nařízení jedná Komise v těsné a trvalé spolupráci s příslušnými orgány členských států, které mohou k řízení vyjádřit svoje stanovisko. Pro účely článku 9 si Komise zajistí informace od příslušného orgánu členského státu,

jak je uvedeno v odstavci 2 výše uvedeného článku, a umožní mu vyjádřit své stanovisko v každém stadiu řízení až do přijetí rozhodnutí podle odstavce 3 uvedeného článku; za tím účelem mu umožní nahlížet do spisu.

3. Poradní výbor pro kontrolu spojování podniků musí být konzultován před přijetím jakékoliv rozhodnutí na základě čl. 8 odst. 1 až 6, článků 14 a 15 s výjimkou prozatímních rozhodnutí přijatých v souladu s čl. 18 odst. 2.

4. Poradní výbor se skládá ze zástupců příslušných orgánů členských států. Každý členský stát jmenuje do tohoto výboru jednoho nebo dva zástupce; nemohou-li se zúčastnit jednání, mohou je nahradit jiní zástupci. Nejméně jeden ze zástupců členského státu musí být kvalifikovaný pro otázky restriktivních praktik a dominantních postavení.

5. Konzultace se uskuteční na společném zasedání svolaném Komisí a pod jejím předsednictvím. S pozváním na toto zasedání se zašle souhrnná zpráva o každém daném případu, který má být projednáván, spolu s označením nejdůležitějších dokumentů a předběžným návrhem rozhodnutí každého projednávaného případu. Zasedání se nesmí konat dříve než 10 pracovních dnů po zaslání pozvánek. Ve výjimečných případech může Komise zkrátit tuto lhůtu tak, aby se zabránilo způsobení vážné škody jednomu nebo více podnikům, jichž se spojení týká.

6. Poradní výbor vyjádří své stanovisko k návrhu rozhodnutí Komise, pokud je to nezbytné, hlasováním. Poradní výbor může vyjádřit své stanovisko i když někteří jeho členové ani jejich zástupci nejsou přítomni. Toto stanovisko musí být vyjádřeno písemně a musí být přiloženo k návrhu rozhodnutí. Komise vezme v nejvyšší možné míře v úvahu stanovisko vyjádřené tímto výborem. Rovněž musí informovat výbor o způsobu, kterým bylo přihlédnuto k jeho stanovisku.

7. Komise sdělí stanovisko Poradního výboru, spolu s rozhodnutím, adresátům rozhodnutí. Stanovisko zveřejní spolu s rozhodnutím, a to s ohledem na oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 20

Zveřejnění rozhodnutí

1. Komise zveřejní rozhodnutí přijatá podle čl. 8 odst. 1 až 6, článků 14 a 15 s výjimkou prozatímních rozhodnutí přijatých v souladu s čl. 18 odst. 2 spolu se stanoviskem poradního výboru v Úředním věstníku Evropské unie.

2. Ve zveřejnění se uvedou jména stran a hlavní obsah rozhodnutí; bude brát v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství.

Článek 21

Použití nařízení a soudní pravomoc

1. Pouze toto nařízení se použije na spojení, jak jsou definována v článku 3 a nařízení Rady (ES) č. 1/2003[7], (EHS) č. 1017/68[8], (EHS) č. 4056/86[9] a (EHS) č. 3975/87 [10] se nepoužijí, s výjimkou ve vztahu ke společným podnikům, které nemají význam pro celé Společenství a jejichž cílem nebo účinkem je koordinace soutěžního chování soutěžitelů, kteří zůstávají nezávislí.

2. Komise má výhradní pravomoc přijímat rozhodnutí stanovená v tomto nařízení, přičemž podléhá přezkumu ze strany Soudního dvora.

3. Žádný členský stát nepoužije své vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž na jakékoliv spojení, které má význam pro celé Společenství.

   Prvním pododstavcem není dotčena pravomoc členských států provádět šetření nezbytná pro použití čl. 4 odst. 4, čl. 9 odst. 2 nebo, po postoupení v souladu s čl. 9 odst. 3 prvním pododstavcem písm. b), nebo odst. 5 přijmout opatření nezbytně nutná pro použití čl. 9 odst. 8.

4. Nehledě na odstavce 2 a 3, členské státy mohou přijmout přiměřená opatření k ochraně oprávněných zájmů, jiných než těch, které jsou vzaty do úvahy tímto nařízením a které jsou slučitelné s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva Společenství.

   Veřejná bezpečnost, pluralita médií a pravidla obezřetnostního dohledu jsou považovány za oprávněné zájmy ve smyslu prvního pododstavce.

   Každý další veřejný zájem musí být dotčeným členským státem sdělen Komisi a musí jí být uznán po posouzení z hlediska jeho slučitelnosti s obecnými zásadami a jinými ustanoveními práva Společenství dříve než mohou být výše uvedená opatření přijata. Komise bude informovat dotčený členský stát o svém rozhodnutí do 25 pracovních dní od tohoto sdělení.

Článek 22

Postoupení případu Komisi

1. Jeden nebo více členských států může požádat Komisi o přezkoumání jakéhokoliv spojení definovaného v článku 3, které nemá význam pro celé Společenství ve smyslu článku 1, avšak ovlivňuje obchod mezi členskými státy a hrozí zásadně narušit hospodářskou soutěž na území členského státu nebo států, které žádost podávají.

   Taková žádost musí být předložena nejpozději ve lhůtě 15 pracovních dnů od data, kdy bylo spojení oznámeno, nebo pokud se žádné oznámení nepožaduje, jinak dáno na vědomí dotčenému členskému státu.

2. Komise neprodleně informuje příslušné orgány členského státu a dotčené soutěžitele o jakékoliv žádosti obdržené podle odstavce 1.

   Jakýkoliv další členský stát má právo připojit se k původní žádosti ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne, kdy byl Komisí informován o počáteční žádosti.

   Všechny vnitrostátní lhůty vztahující se ke spojení se staví, až do doby kdy, ve shodě s postupem stanoveným v tomto článku, je rozhodnuto o tom, kde se má spojení přezkoumat. Jakmile členský stát informuje Komisi a dotčené podniky, že se nepřipojuje k žádosti, stavení vnitrostátních lhůt končí.

3. Komise může ve lhůtě 10 pracovních dní po skončení lhůty stanovené v odstavci 2 rozhodnout o přezkoumání spojení, v případě, že má za to, že dané spojení ovlivňuje obchod mezi členskými státy a hrozí zásadním narušením účinné hospodářské soutěže na území členského státu nebo států, které o přezkoumání žádají. Pokud Komise v této lhůtě nerozhodne, má se za to, že přijala rozhodnutí o přezkoumání spojení v souladu s žádostí.

   Komise informuje všechny členské státy a dotčené podniky o svém rozhodnutí. Komise může požádat o předložení oznámení podle článku 4.

   Členský stát nebo členské státy, které předložily takovou žádost, již dále na dané spojení nepoužijí své vnitrostátní právní předpisy pro hospodářskou soutěž.

4. Článek 2, čl. 4 odst. 2 až 3, články 5, 6 a 8 až 21 se použijí v případě, že Komise přezkoumá spojení podle odstavce 3. Článek 7 se použije do té míry, v jaké spojení nebylo uskutečněno k datu, kdy Komise informuje dotčené podniky, že byla podána žádost.

   V případech, kdy není vyžadováno oznámení podle článku 4, počíná běžet lhůta stanovená v čl. 10 odst. 1, v jejímž rámci může být zahájeno řízení, první pracovní den následující po dni, kdy Komise informuje dotčené podniky, že se rozhodla přezkoumat spojení podle odstavce 3.

5. Komise může informovat jeden nebo více členských států o tom, že má za to, že spojení splňuje kritéria stanovená v odstavci 1. V takových případech Komise může vyzvat tento členský stát nebo tyto členské státy, aby podaly žádost podle odstavce 1.

Článek 23

Prováděcí ustanovení

1. Komise má pravomoc stanovit v souladu s řízením uvedeným v odstavci 2:

   a) prováděcí ustanovení týkající se formy, obsahu a jiných podrobností oznámení a podání podle článku 4;

b) prováděcí ustanovení týkající se lhůt podle čl. 4 odst. 4 a 5 článků 7, 9, 10 a 22;

c) postup a lhůty pro poskytnutí a provádění závazků podle čl. 6 odst. 2 a čl. 8 odst. 2;

d) prováděcí ustanovení týkající se slyšení podle článku 18.

2. Komisi je nápomocen poradní výbor, složený ze zástupců členských států.

a) Komise konzultuje poradní výbor před zveřejněním návrhu prováděcích ustanovení a před přijetím takových ustanovení.

b) Konzultace se uskuteční na zasedání svolaném na pozvání Komise a řízeném Komisí. Návrh prováděcích ustanovení, jež mají být přijata, se zasílá spolu s pozváním. Zasedání se neuskuteční dříve než 10 pracovních dní poté, kdy bylo zasláno pozvání.

c) Poradní výbor poskytne stanovisko k návrhu prováděcích ustanovení, ke kterému v případě nutnosti dospěje hlasováním. Komise stanovisko poskytnuté výborem zohlední v co nejvyšší míře.

Článek 24

Vztahy se třetími zeměmi

1. Členské státy informují Komisi o všech obecných problémech, s nimiž se setkaly podniky těchto států v případě spojení definovaných v článku 3 v jakékoliv třetí zemi.

2. Poprvé nejpozději do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v platnost a poté periodicky pravidelných intervalech Komise vypracuje zprávu posuzující zacházení s podniky, které mají své sídlo nebo hlavní oblast činnosti uvnitř Společenství, za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4, pokud jde o spojování ve třetích zemích. Komise předloží tyto zprávy Radě společně s případnými doporučeními.

3. Pokud Komise dojde k názoru, ať na základě zpráv uvedených v odstavci 2 nebo na základě jiných informací, že některá třetí země neposkytuje podnikům, které mají své sídlo nebo hlavní oblast činnosti ve Společenství, zacházení srovnatelné s tím, které je ve Společenství poskytováno podnikům z této země, může Komise podat návrhy Radě, aby jí dala vhodný mandát k jednání za účelem dosažení srovnatelného zacházení pro podniky, které mají své sídlo nebo hlavní oblast činnosti ve Společenství.

4. Opatření učiněná podle tohoto článku musí dodržovat závazky Společenství nebo členských států vyplývající z mezinárodních dohod, ať už dvoustranných nebo mnohostranných, aniž by byl dotčen článek 307 Smlouvy.

Článek 25

Zrušující ustanovení

1. Aniž by byl dotčen čl. 26 odst. 2, nařízení (EHS) č. 4064/89 a (ES) č. 1310/97 se zrušují s účinkem od 1. května 2004.

2. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení a budou čteny v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze.

Článek 26

Vstup v platnost a přechodná ustanovení

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

   Použije se ode dne 1. května 2004.

2. Nařízení (EHS) č. 4064/89 se nadále použije na všechna spojení, která byla předmětem dohody nebo oznámení nebo v případech získání kontroly ve smyslu čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, a která před datem použitelnosti tohoto nařízení podléhala zejména ustanovením o použitelnosti stanoveným čl. 25 odst. 2 a 3 nařízení (EHS) č. 4064/89 a článkem 2 nařízení (EHS) č. 1310/97.

3. Pokud jde o spojení, na která se toto nařízení vztahuje na základě přistoupení, datum použitelnosti tohoto nařízení bude nahrazeno datem přistoupení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. ledna 2004.

Za Radu
předseda
C. McCREEVY

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 4064/89	Toto nařízení
Čl. 1odst. 1, 2 a 3	Článek 1 odst. 1, 2 a 3
Čl. 1 odst. 4	Článek 1 odst. 4
Čl. 1 odst. 5	Článek 1 odst. 5
Čl. 2 odst. 1	Článek 2 odst. 1
—	Článek 2 odst. 2
Čl. 2 odst. 2	Článek 2 odst. 3
Čl. 2 odst. 3	Článek 2 odst. 4
Čl. 2 odst. 4	Článek 2 odst. 5
Čl. 3 odst. 1	Článek 3odst. 1
Čl. 3 odst. 2	Článek 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 3	Článek 3 odst. 2
Čl. 3 odst. 4	Článek 3 odst. 3
—	Článek 3 odst. 4
Čl. 3 odst. 5	Čl. 3 odst. 5
Čl. 4 odst. 1 první věta	Čl. 4 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 odst. 1 druhá věta	—
—	Čl. 4 odst. 1 druhý a třetí pododstavec
Čl. 4 odst. 2 a 3	Čl. 4 odst. 2 a 3
—	Čl. 4 odst. 4 až 6
Čl. 5 odst. 1 až 3	Čl. 5 odst. 1 až 3
Čl. 5 odst. 4, úvodní slova	Čl. 5 odst. 4, úvodní slova
Čl. 5 odst. 4 písm. a)	Čl. 5 odst. 4 písm. a)
Čl. 5 odst. 4) písm. b), úvodní slova	Čl. 5 odst. 4 písm. b), úvodní slova
Čl. 5 odst. 4 písm. b), první odrážka	Čl. 5 odst. 4 písm. b) i)
Čl. 5 odst. 4 písm. b), druhá odrážka	Čl. 5 odst. 4 písm. b) ii)
Čl. 5 odst. 4 písm. b), třetí odrážka	Čl. 5 odst. 4 písm. b) iii)
Čl. 5 odst. 4 písm. b), čtvrtá odrážka	Čl. 5 odst. 4 písm. b) iv)
Čl. 5 odst. 4 písm. c), d) a e)	Čl. 5 odst. 4 písm. c), d) a e)
Čl. 5 odst. 5	Čl. 5 odst. 5
Čl. 6 odst. 1, úvodní slova	Čl. 6 odst. 1, úvodní slova
Čl. 6 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 6 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 6 odst. 1 písm. c)	Čl. 6 odst. 1 písm. c), první věta
Čl. 6 odst. 2 až 5	Čl. 6 odst. 2 až 5
Čl. 7 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 7 odst. 3	Čl. 7 odst. 2
Čl. 7 odst. 4	Čl. 7 odst. 3
Čl. 7 odst. 5	Čl. 7 odst. 4
Čl. 8 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 písm. c), druhá věta
Čl. 8 odst. 2	Čl. 8 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 3	Čl. 8 odst. 3
Čl. 8 odst. 4	Čl. 8 odst. 4
—	Čl. 8 odst. 5
Čl. 8 odst. 5	Čl. 8 odst. 6
Čl. 8 odst. 6	Čl. 8 odst. 7
—	Čl. 8 odst. 8

Nařízení (EHS) č. 4064/89	Toto nařízení
Čl. 9 odst. 1 až 9	Čl. 9 odst. 1 až 9
Čl. 9 odst. 10	—
Čl. 10 odst. 1 a 2	Čl. 10 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 3	Čl. 10 odst. 3 první pododstavec, první věta
—	Čl. 10 odst. 3 první pododstavec, druhá věta
—	Čl. 10 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 4	Čl. 10 odst. 4 první pododstavec
—	Čl. 10 odst. 4, druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 5	Čl. 10 odst. 5, první a čtvrtý pododstavec
—	Čl. 10 odst. 5, druhý, třetí a pátý pododstavec
Čl. 10 odst. 6	Čl. 10 odst. 6
Čl. 11 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	—
Čl. 11 odst. 3	Čl. 11 odst. 2
Čl. 11 odst. 4	Čl. 11 odst. 4 první věta
—	Čl. 11 odst. 4 druhá a třetí věta
Čl. 11 odst. 5 první věta	—
Čl. 11 odst. 5 druhá věta	Čl. 11 odst. 3
Čl. 11 odst. 6	Čl. 11 odst. 5
—	Čl. 11 odst. 6 a 7
Čl. 12	Čl. 12
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec	Čl. 13 odst. 1
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, úvodní slova	Čl. 13 odst. 2 úvodní slova
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, písm. a	Čl. 13 odst. 2 písm. b)
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, písm. b)	Čl. 13 odst. 2 písm. c)
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, písm. c)	Čl. 13 odst. 2 písm. e)
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, písm. d)	Čl. 13 odst. 2 písm. a)
—	Čl. 13 odst. 2 písm. d)
Čl. 13 odst. 2	Čl. 13 odst. 3
Čl. 13 odst. 3	Čl. 13 odst. 4 první a druhá věta
Čl. 13 odst. 4	Čl. 13 odst. 4 třetí věta
Čl. 13 odst. 5	Čl. 13 odst. 5, první věta
—	Čl. 13 odst. 5, druhá věta
Čl. 13 odst. 6 první věta	Čl. 13 odst. 6
Čl. 13 odst. 6 druhá věta	—
—	Čl. 13 odst. 7) a 8)
Čl. 14 odst. 1 úvodní slova	Čl. 14 odst. 1 úvodní slova
Čl. 14 odst. 1 písm- a)	Čl. 14 odst. 2 písm- a)
Čl. 14 odst. 1 písm- b)	Čl. 14 odst. 1 písm- a)
Čl. 14 odst. 1 písm- c)	Čl. 14 odst. 1 písm. b) a c)
Čl. 14 odst. 1 písm- d)	Čl. 14 odst. 1 písm- d)
—	Čl. 14 odst. 1 písm. e) a f)
Čl. 14 odst. 2 úvodní slova	Čl. 14 odst. 2 úvodní slova
Čl. 14 odst. 2 písm- a)	Čl. 14 odst. 2 písm- d)
Čl. 14 odst. 2 písm. b) a c)	Čl. 14 odst. 2 písm. b) a c)
Čl. 14 odst. 3	Čl. 14 odst. 3
Čl. 14 odst. 4	Čl. 14 odst. 4
Čl. 15 odst. 1 úvodní slova	Čl. 15 odst. 1 úvodní slova

Nařízení (EHS) č. 4064/89	Toto nařízení
Čl. 15 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 15 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 15 odst. 2 úvodní slova	Čl. 15 odst. 1 úvodní slova
Čl. 15 odst. 2 písm- a)	Čl. 15 odst. 1 písm- c)
Čl. 15 odst. 2 písm- b)	Čl. 15 odst. 1 písm- d)
Čl. 15 odst. 3	Čl. 15 odst. 2
Články 16 až 20	Články 16 až 20
Čl. 21 odst. 1	Čl. 21 odst. 2
Čl. 21 odst. 2	Čl. 21 odst. 3
Čl. 21 odst. 3	Čl. 21 odst. 4
Čl. 22 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 22 odst. 3	—
—	Čl. 22 odst. 1 až 3
Čl. 22 odst. 4	Čl. 22 odst. 4
Čl. 22 odst. 5	—
—	Čl. 22 odst. 5
Článek 23	Čl. 23 odst. 1
—	Čl. 23 odst. 2
Článek 24	Článek 24
—	Článek 25
Čl. 25 odst. 1	Čl. 26 odst. 1, první pododstavec
—	Čl. 26 odst. 1, druhý pododstavec
Čl. 25 odst. 2	Čl. 26 odst. 2
Čl. 25 odst. 3	Čl. 26 odst. 3
—	Příloha